

τὸν Ἀλικιδιάδην καὶ παρακαλεῖ τὴν Α. Μ. ἀπαξ τοῦ ἔτους τοῦλάχιστον νὰ χρεῦθῃ ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Θεσείου, φου-
στανελλοφόρος μὲ τὸν λαόν του τὸν *ντζάμικον*. Μᾶς συγ-
κινεῖ τὸ ὠραῖον αὐτὸ ὄνειρον τοῦ ποιητοῦ, ἀλλὰ καιρὸς
πλέον ἢ ποιήσεις, ἀφίνουσα τὴν πεπατημένην, νὰ χαράξῃ
ἄλλην ὁδὸν δι' ἧς νὰ συγκοινωνῇ πρὸς τὸ ἐθνικὸν ἰδεώδες
συμφώνως μὲ τὰς ἤδη ἀπαιτήσεις τῆς τέχνης καὶ τοῦ πο-
λιτισμοῦ.

Λυπούμενοι, διότι ὁ χρόνος τῆς ἐφημερίδος δὲν ἐπιτρέπει
νὰ ἐξηγηθῶμεν σαφέστερον, καταπαύομεν παραθέτοντες ὡς
ὑπόδειγμα τὸ πρῶτον δίστιχον ἐκ τοῦ πρώτου ποιήματός,
παραμείναν ἐν τῇ μνήμῃ μας.

*Φάληρον, χαβιαρόλαρον, καὶ βουλευτοκρατία,
Ἰδοὺ τῶν Ταρσάρτων μας ἡ νέα τριλογία!*

Ἵνουλουλοῦ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗΝ

Ὁ ΓΕΩΡΓΙΑΝΤΑΤΑΣ ΔΕΝ ΑΠΕΘΑΝΕ.

Παρακαλῶ νὰ καταχωρήσετε εἰς τὴν ἀξιότιμον ἐφημερί-
δα σας τὰ ἀκόλουθα.

Ποσῶς δὲν εἶναι ἀκριβὲς ὅτι ὁ Γεώργιος Ἰακωβάτος,
πρώην Βουλευτὴς Πάλης, ἀπεθίωσεν. Εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι
εὑρίσκεται εἰς μεγίστην ἀναιμικὴν κατάστασιν, ἕνεκεν τῆς
διαίτης ἣν τηρεῖ, τῆς ἀποχῆς δηλ. πάσης θρεπτικῆς καὶ
τονικῆς οὐσίας, τῆς ἐλλείψεως καθαροῦ ἀέρος, καὶ τῆς χρή-
σεως χλιαροῦ ὕδατος καθ' ὅλας τὰς ὥρας τοῦ ἔτους· πλὴν
τυγχάνει κράσεως λίαν ἰσχυρᾶς καὶ θὰ ζήσῃ ἐπὶ πολλὰ ἔτη

εἰσέτι, εἰς τὸ πείσμα τῆς τρομερᾶς διαίτης, ἣν τρεῖς ἀδελ-
φοὶ καλοῦσι *sistema tommasiano*.

Ὁ Γεώργιος, κ. Συντάκτα, ζῆ, καὶ θὰ ἀναφανῆ καὶ αὐθις
εἰς τοὺς συνεπαρχιώτας του, ὅποτε κατὰ πρώτην βουλευ-
τικὴν ἐκλογὴν θὰ ἐκτεθῆ εἰς τὸν ἀγῶνα ὡς ὑποψήφιος μετὰ
τῶν ἀδελφῶν του. Τότε οἱ τρεῖς ὑποψήφιοι περιφερόμενοι
τῆν Ἐπαρχίαν, θὰ ἀλλαλάζουν τὸ *Χριστὸς ἀρέστη* καὶ τὸ
ὁ *Γεώργιος ἀρέστη*.

Τὸ μέλλον τοῦτο θαῦμα εἶχον πρὸ ὀφθαλμῶν κατ' αὐ-
τὰς, ὅποτε ἔφαλον τρεῖς τὸ *Χριστὸς ἀρέστη* κατὰ τὸν ἐν-
ταφιασμὸν ἐν τῷ προαυλεῖῳ τῶν, ἐνὸς πλαστοῦ πτώματος,
εἰς τὸ ἀνάστημα καὶ τὸ μέγεθος τοῦ Γεωργίου, τυλιγμένου
εἰς σινδόνην καὶ βελέντσαν, ὅτι δῆθεν ἦτο ὁ νεκρὸς τοῦ
Γεωργάκη.

Τὸ μυστικὸν τοῦτο τὸ γνωρίζουσιν οἱ δύο ἀδελφοὶ τοῦ
Γεωργίου, καὶ εἰς τῶν δύο ἐμπιστῶν φίλων τῶν, ὅστις καὶ
μοὶ τὸ ἐνεπιστεύθη.

Καὶ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν διέδιδον οἱ δύο ἀδελφοὶ ὅτι ὁ
Γεώργιος ἀπέθανεν, ἀλλὰ τότε δὲν ἐγένετο ἐνταφιασμὸς.

Μακάριοι ὅσοι ζήσωσι κατὰ τὴν προσεχῆ βουλευτικὴν
ἐκλογὴν, καὶ εὐρεθῶσιν ἐν ταύτῃ τῇ Ἐπαρχίᾳ, διότι θὰ
παρσταθῶσιν εἰς πρωτοφανῆ κωμωδίαν, μήποτε παιχθεῖ-
σαν ἐν τῷ κόσμῳ!...

Δέχθητε τὴν διαβεβαίωσιν τῶν σεβασμάτων μου.

Ληξουρεὺς φιλαλήθης.

Ο ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

Ὁ Κουμουन्दούρος εἶναι εἰς τῶν πρωτευόντων, ἢ μάλλον
ὁ πρῶτος τῶν ἐν Ἑλλάδι πολιτευτῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἀνήκει

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 406)

Ἦτο τὸ μοναστήριον. Δικυθύνθη ἐκείσε, ἐλπίσασα ὅτι ἔ-
μελλε νὰ λησμονήσῃ τὸν κόσμον καὶ ὅτι θὰ ἦτο εὐτυχὴς ἐν
τῇ μοναξίᾳ τῆς. Ματαίᾳ ἦτο ἡ ἐλπίς αὐτῆ. Ἡ ἀτυχὴς Αὐ-
γούστα ἦτο τοῦ λοιποῦ προωρισμένη νὰ εἶναι θύμα δύο ἀν-
τιθέτων ἀναμνήσεων, ὧν ἡ μία τὴν ἠπαίλει καὶ ἡ ἄλλη τὴν
ἐβασάνιζεν. Ἡ μὲν ἦτο τύραννος, ἡ δὲ διώκτις. Ἡγωνίσθη,
ἀντέστη, ἐβασανίσθη, ἐμαρτύρησεν. Εἰς μάτην. Ἡ Αὐγούστα
ἐξήντηλσε πᾶν μέσον. Ποῦ νὰ καταφύγῃ τοῦ λοιποῦ, ἀφοῦ
τὸ ἄστυρον τῆς θρησκείας ἦτο ἀνεπαρκὲς πρὸς αὐτήν;

Τότε συνέβη ἐν τῇ ψυχῇ τῆς γυναικὸς ταύτης γενικὴ ἀνα-
στάσις. Ἦτό τι ὡς μετανάστευσις τοῦ λογικοῦ ὡς προσω-
ρινὸς θάνατος. Ἀπεφάσισε νὰ θεωρήσῃ ἑαυτὴν ὡς προσωρί-
νως νεκρᾶν, περιμένοντα τὴν ὀρθρινὴν νεκρώσιν. Καὶ ἐπειδὴ ἡ

παρὰ πᾶσαν ταύτην τὴν ἐνδόμυχον ἀνατροπὴν, οὐχ ἦττον
ἐξηκολούθει νὰ ζῆ εἰσέτι, ἡ δὲ ζωὴ εἶναι ἐν χώρῳ, μὴ δυνα-
μένη νὰ ζήσῃ ἐν τῷ στενῷ αἰθέρι τοῦ μοναστηρίου, ὅπου
εἶχε καταφύγει ὡς εἰς προσωρινὸν τάφον, μὴ ἀνεχομένη τοῦ
λοιποῦ νὰ ζῆ ἐν αὐτῷ, ἐσκέφθη, — ἀλλ' οὐχί. δὲν ἐσκέφθη,
μᾶλλον ἐξ ἔρμεμφότου ἠσθάνθη — νὰ καταφύγῃ. . . ποῦ;
Ἀκριβῶς ἐκεῖ, ὅθεν προήρχετο πᾶσα ἡ δυστυχία τῆς. Καὶ
ἐγερθεῖσα τὴν νύκτα διότι ἡ νύξ εἶναι ἡ σκοτεινὴ καὶ ἀπαι-
σία σύμβουλος τῶν δυστυχῶν, κατὰ τὴν νύκτα δὲ ἡ φαν-
τασία πολλαπλασιάζεται, τὸ δὲ λογικὸν ἀποδιμῆ εἰς τὴν
χώραν τῶν ὀνείρων — νύκτα καθ' ἣν δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ
ὑποπέρῃ ἑαυτήν, ἐγερθεῖσα, λέγω, ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν
ἐκείνου. Ὁμοιάζε μὲ τὸν ἄστυρον ἐκείνον τῆς Παραβολῆς, ὅ-
στις ἀπέδημκεν εἰς χώραν μακρᾶν. « Ἄλλ' οὐχί, ἡ Αὐ-
γούστα δὲν μετέβη εἰς μεμακροσμένον τόπον. Τούναντιον
ἀπῆλθεν εἰς μέρος ἐγγὺς κείμενον. Ἄλλὰ φεῦ, ἡ Αὐγούστα
πρὸ πολλοῦ ἀπέδημει. Καὶ δὲν ἐχρηζε μακρᾶς ὁδοπορίας,
ὅπως ἀπομακρυνθῆ τοῦ τόπου, ἐν ᾧ εὐρίσκετο. Εἶχεν ἐπα-
νέλθῃ μάλιστα ἁρτίως εἰς τὸν τόπον, ὅστις ἦτο μάρτυς τῆς
ἀρχαίας εὐτυχίας τῆς καὶ τῆς μοιραίας ἐκείνης λιποταξίας.
Ἄλλ' ἀπέδημει, ἡ δυστυχὴς Αὐγούστα, ἀπέδημει εἰς χῶ-
ραν μακρᾶν.

Ὁμοῖοι! ὅτε ἐπανῆλθεν εἰς τὴν νῆσον ταύτην, εἰς τὴν σκι-
νὴν τῆς ἀθώας ἐκείνης καὶ μακαρίας διαγωγῆς! Ποῖαν συγ-
νήσιν ὑπέστη ἄρα ἡ Αὐγούστα πῆσους σπαραγμῶν

εις τὸ ἔθνος, ἐπιτρέπεται παντὶ πολίτῃ ὅπως ἐξετάζη τὰ κατ' αὐτὸν εἴτε ἐν ὑγιείᾳ, εἴτε ἐν νόσῳ διατελούντα. Καὶ ὡς πολίτης, καὶ ὡς ἰατρὸς di vecchia scuola ἀκολουθῶ τὰ τῆς νόσου τοῦ μεγατίμου τούτου ἀνδρὸς, καὶ εὕρισκω ὡς ἐκ τοῦ τηλεγραφήματος πρὸς τοὺς ἐν Παρισίοις καὶ Βιέννῃ πρωτοστάτας ἰατροὺς, ὅτι ὁ Κουμουνδούρος ἐκ μὲν τῆς πρώτης αὐτοῦ νόσου τῆς πνευμονίας ἐθεραπεύθη, πάσχει δὲ σήμερον ἐκ νέας νόσου, τῆς «πυαιμίας» τούτέστι τῆς εἰσπηδήσεως τοῦ πύου εἰς τὸ αἷμα. Τὸ πῦον αὐτὸ προήλθε ἐξ ἀποστημάτων τῆς κοιλίας, τὰ δὲ ἀποστήματα ἐγεννήθησαν ὡς ἐκ τῶν ὑποδοριῶν ἐνέσεων ἐξ ὑδροβρωμικῆς Κινίνης τὰς ὁποίας οἱ ἰατροὶ ἐνήργησαν κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ νόσον. Ὡς συμπέρασμα τούτου ἔπεται, ὅτι ἐάν κατὰ τὴν πρώτην νόσον οἱ ἰατροὶ δὲν ἐνήργουν ὑποδορεῖς ἐνέσεις ἐξ ὑδροβρωμικῆς Κινίνης, ἀποστήματα εἰς τὴν κοιλίαν δὲν θὰ ἐγένοντο, ἀπορροήσεως πύου δὲν θὰ ἐπύργετο, καὶ ὁ Κουμουνδούρος σήμερον ἀντὶ νὰ πνέῃ τὰ λοιθία πρὸς θλίψιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἅπαντο, θὰ εὕρισκτο ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Κοινοβουλίου κεραυνοβολῶν τὰ οἰκονομολογικὰ τοῦ κ Καλλιγᾶ.

Ὡς ἀρχαῖος λοιπὸν Ἀσκληπιάδης καὶ ὡς πολίτης εὕρισκομαι εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐρωτήσω διὰ τῆς ἀξιοτίμου ἐφημερίδος σας τοὺς θεραπεύοντας τὸν Κουμουνδούρον ἰατροὺς, τὸ ἐξῆς:

Κατὰ τὴν πρώτην του νόσον ὁ Κουμουνδούρος, δὲν ἐλάμβανε τὰ φάρμακα διὰ τοῦ στόματος, ὥστε ὑποχρεώθησαν ὑποδορεῖς;

Τὰς ὑποδορεῖς ἐνέσεις ἐνήργησαν ἀκολουθοῦντες τὴν ἰατρικὴν μέθοδον ἢ ἕνεκα κατεπειγουσῆς ἀνάγκης, μὴ ἐπιτρεπούσης βραδύτητα ὡς εἰς κακοῦθεις πειρετοὺς καὶ τὰ τοιαῦτα;

Δὲν ἐγνώριζον ὅτι ἡ κρᾶσις τοῦ Κουμουνδούρου ἦτο τοι-

αυτὴ ὥστε δὲν ἐπέτραπε τὴν ἐφαρμογὴν ὑποδοριῶν ἐνέσεων καὶ μάλιστα ἐκ Κινίνης; καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ προῖδωσι τ' ἀποτελέσματα;

Ἐκτὸς τούτων ἐρωτῶμεν τὸν κ. Χρηστομάνον, ἱκανώτατον χημικόν. Ἐάν ἡ Ἵδροβρωμικὴ Κινίνη διαλυθῇ εἰς διάλυσιν κιτρικοῦ ὀξέος μένει αὐτὴ ὑδροβρωμικὴ, ἢ ὑφίσταται παραλλαγὴν τινα;

Ἐρωτῶμεν τέλος τὸν κ. Γ. Ζαβιτσάνον ἐντριβέστατον περὶ τὰ φαρμακευτικὰ νὰ μᾶς εἴπῃ. Τὸ διάλυμα τῆς ὑδροβρωμικῆς Κινίνης εἰς τὸ Κιτρικόν ὀξύ, εἶνε κατάλληλον, εἶνε ἀρμόδιον, εἶνε πρέπον, διὰ τὴν χρῆσιν τῶν ὑποδοριῶν ἐνέσεων; Δὲν δύναται τούτο νὰ φέρῃ βλάβην;

Μετὰ τὴν ἀπάντησιν εἰς τὰ ἐρωτήματά μου ταῦτα θὰ ἐπανέλθω.

Γιατρός.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Ἐν Πάτραις, τὴν 15 Ἰανουαρίου 1883.

Μετὰ παρὰ πολὺ ἐνδιαφέρον ἀνεγνώσθη ἐνταῦθα ἡ ἐν τῷ Μὴ Χάνεσαι δημοσιευθεῖσα ἔκθεσις τῆς ἰατρικῆς ἐπιτροπῆς Ἀθηῶν περὶ τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως, μετὰ φρίκης δὲ βλέπουμεν τὴν ἀκηδεῖαν τῶν ἀρχῶν περὶ τοῦ σπουδαιότερου ζητήματος ἧτος τῆς ὑγείας τῶν πολιτῶν ἀλλ' εὐτυχῶς ἡ δημοσιογραφία αὐτόσε ὑψούσα φωνήν, εἴσακούεται, καὶ ἐπέργεται διόρθωσις εἰς τὰ κακῶς κείμενα ἂν ὄχι εἰς ὅλα, τοῦλαχιστον εἰς μερικὰ, ἢ δημοσιογραφία χρησιμεύει ὡς ὁδηγὸς τῆς ὑπνωτούσης ἀρχῆς ἀλλ' ἐνταῦθα ἰδίως ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Πατρῶν δὲν χαπαρίζουν, κατὰ

ἡσθάνθη ἐντός της. Φεῦ, ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ, πᾶς βράχος ἦτο ἄφωνος θεατῆς τῆς ἀγνῆς ἐκείνης εὐτυχίας. Ἐν τῇ παραλίᾳ ταύτῃ, πᾶν κύμα ἦτο λάλος μάρτυς τῆς σεπτῆς ἐκείνης ἀθωότητος. Καὶ τί ἠδύνατο ἢ Αὐγούστα νὰ πολολογήθῃ πρὸς τοὺς ἄφῶνους τούτους μάρτυρας; Καὶ πῶς ἠδύνατο νὰ σιγήσῃ πρὸς τοὺς ψιθυρίζοντας τούτους καταμηνυτάς; Τίς ἠδύνατο ν' ἀντείπῃ; Οὐδὲν, ἐπιώπησε. Καὶ διότι ἐσιώπη, καὶ δὲν ἐτόλμα νὰ λαλήσῃ, ἦτο ἐπόμενον ὅτι ἐμελλε νὰ συμβῇ ἔκρηξις ἐν αὐτῇ. Ἡ ἔκρηξις αὕτη ἦτο ἄφευκτος. Ἡ ἔκρηξις αὕτη συνέβη.

Τοῦ λοιποῦ ἡ Αὐγούστα περὶ οὐδενὸς ἐμερίμα πλέον. Ἦρκει ὅτι ἦτο καταδικασμένη νὰ ζῆ, σύρουσα τὸ ἄχθος τοῦ βίου, ὡς θύμα ὅπερ ἐζήτει μέρος ἵνα θάψῃ, μέρος μὴ φωτιζόμενον ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Διότι δὲν εἶχε σμοῖραν εἰς τὸν ἥλιον», κατὰ τὴν παροιμίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΖ.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ

Ὁ κόμης Σανούτος εἶχε φθάσει εἰς Νάξον ἡμέραν τινα τοῦ μηνὸς Ἰουνίου.

Πᾶσαι σχεδὸν αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου εἶχον ὑποταχθῆ. Ἄλλως δὲ οὐδὲν καλλίτερον ἢ ἐξήτουν ἢ νὰ εἴπωσιν τινα.

εἰς ὃν νὰ ὑποταχθῶσιν. Ὡς φαίνεται ἡ δουλεία εἶναι πάντοτε προτιμωτέρα τῆς ἀναρχίας, ὅπως ἡ λέπρα εἶναι προτιμωτέρα τῆς πανώλους. Οὐδεὶς ὑπῆρχε πλέον δεσπότης διὰ τὰς νήσους. Διότι πᾶσα χώρα ἐν τῇ Ἀνατολῇ εἶχε πέσει εἰς τὰς χεῖρας τοῦ τυχόντος. Ἡ Κωνσταντινούπολις ἀνῆκεν ἀπὸ πολλοῦ εἰς τοὺς Φράγκους. Οἱ δὲ Βενετοὶ ἦσαν συνάρχοντες αὐτῶν. Ὑπῆρχεν ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς βασιλεὺς φράγκος καὶ εἰς ἀρμοστής τοῦ Δόγη τῆς Βενετίας. Ἀδελφὸν πῶς συνεβιβάζοντο πάντα ταῦτα. Ὑπῆρχε πρὸς τοὺτοις ἐν αὐτῇ εἰς Πατριάρχης ὀρθόδοξοι, ἕτερος ἡμιρθόδοξοι καὶ ἡμιλατῖνοι, ἕτερος καθαρῶς παπιστῆς, καὶ τέταρτος ἐκ Βενετίας διοριζόμενος, ὁ Θωμᾶς Μοροζίνης, ἂν δὲν ἀπατώμαι. Ὡστε οἱ τέσσαρες οὗτοι ἀρχιποιέμενοι ἤρουν ἵνα ποιμαίνωσιν οὐχὶ μόνον τὰ πρόβατα καὶ τὰ εἰρίφια, ἀλλὰ καὶ τὰς θριθας καὶ τὰς χήνας προσέτι. Φαίνεται δὲ ὅτι ἐτρέφαντο κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον ἐν τῇ πόλει τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου τὰ τέσσαρα ταῦτα εἶδη τῶν ζώων, ὅπως σήμερον οἱ κύνες εἶναι ἐν πλειονοψηφίᾳ ἐν αὐτῇ, ἀπολαύοντες προνομίων μακαριότητος, καὶ τιμώμενοι ὡς ἅγιοι παρὰ τοῖς Μουσουλμάνοις. Ὑπῆρξε δὲ εὐτύχημα ὅτι ἀνεφάνησαν οἱ Μουσουλμάνοι, καὶ ἐκυρίευσαν ἐπὶ τέλος τὴν πόλιν ταύτην, ἀφοῦ εἶχεν ἀποδειχθῆ ὅτι οἱ τέρας κατέχοντες αὐτὴν διηρῶντο εἰς τέσσαρα στρατόπεδα καὶ ἐξεπροσώπων τέσσαρα εἶδη ζώων. Καὶ ἂν προσθέσωμεν εἰς ταῦτα τὸν λέοντα τοῦ Ἀγίου Μάρκου, ὅστις ἦτο ζῷον πα-